

Křest nováčků a krok do tmy

Po historicky první celosoubové zastávce „u mekáče“ dorazily oba dobrobusy za svitu Sluny na oběd do Radosti...

Zabydlení proběhlo bez větších komplikací. Štěbetavci si stačili rychle sdělit to, co si neřekli v autobuse, Škuba obětavě došrouboval světla a další techniku v Kapli a spolu s námi ještě prožil tradiční přijímání nováčků a společný „krok do tmy“, po kterém se potichu vytratil... Jeho chvíle totiž ještě přijde!

Samotný vstupní večer s představením nováčků se odehrával v evropsky slavnostně vyzdobeném sále, pod přísným, ale zároveň laskavým dohledem Miloslava Dismana. Trička DRDS oblékla šťastná třináctka příchozích – snad je všechny dokážeme v letošním Psanci postupně představit.

Nečekaný koncert pod širým nebem

Nedělní odpoledne bylo krásně prosluněné, přesto se malá partička zapotila v zatemněné Kapli s textem, který dozdobí písničku právě dokončované „druhé Saxany“.

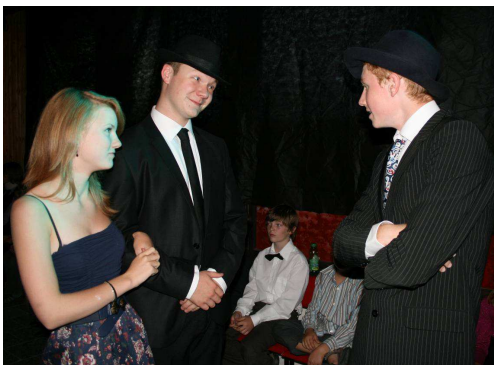
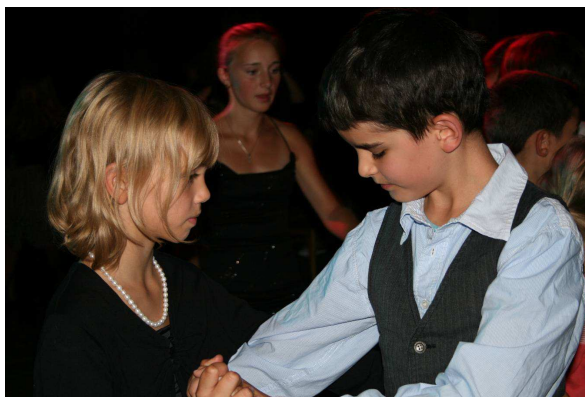
Honorář jsme si od hudebníků vybrali hned a v hotovosti: Zdeněk bleskově připravil mikrofony na naší letní scéně, Olík se nabídl coby girl se slunečníkem, ostatní usedli na podzadelníky – a koncert začal! Málokdo se může pochlubit tím, že by mu takhle bezprostředně a s radostí (navíc přímo v Radosti!) zahrál legendární Radim Hladík, spolu s dalšími členy současného Blue Effectu – Honzou Křížkem a Vojtou Říhou.

Tanec ve třpytivé záři reflektorů

Večery tance a společenského chování rázem promění ušmudlané táborníky v elegantní dámy a galantní pány. Pravda, letos napoprvé zatím většina pohledů mířila cudně k tanečnímu parketu, ku kontrole kroků a krůčků – napříště to bude jistě o poznání odvážnější.

Zaručený návod, jak psát dopisy

Minule jsme vás informovali o tom, jak dopis číst. Tentokrát vás naučíme, jak dopis napsat. Potřebujeme jednu obálku, jeden papír nebo pohled, jednu známku a ořezanou tužku. Nejdříve napíšeme:

**Pan nebo paní ...
Ulice a číslo domu
PSČ Prahy nebo jiné obce
(poštovní směrovací číslo do čtverečků)**

Teď se vrhneme na samotný obsah. Jako první napíšeme pozdrav, například: „Ahoj mami“, „Čau Terko“, „Buďte zdraví“, „Milá babičko a dědo“ a podobně. Pak byste se zpravidla rozepsali o tom, jak se máte, co děláte a jaké máte počasí. Poté máte místo pro otázky: jak se máte, jaké je u vás počasí nebo co děláte. Pak ještě dotyčného pořádně pozdravíte a pošlete mu pusinky. Ale abyste mohli dopis vůbec odeslat, musíte na něj přilepit známku, a to obvykle na vyznačený čtvereček. Po tom všem ho už můžete konečně hodit do schránky a doufat, že dojde. Hodně štěstí!

Adams

Úhledný a milý dopis lze napsat jak levačkou, tak i pravačkou, jak předvádějí oba demonstrátoři. Při psaní sedíme zpříma, na kuličkové pero nebo násadku netlačíme, každou větu si předem důkladně promyslíme, neškrteme.

**Máme doma tchoře,
který všechno oře.
Podle něj je moře
podle vzoru kuře. ŠaŠtě**

**Máme doma muflona,
ukradl nám iPhona.
Potom vstoupil do taxi
se Samsungem Galaxy. JoKa**

Neotáčejte se k Psanci zády!

**Své příspěvky vhazujte do
bílé krabice pod
nástěnkami, anebo přímo
diktujte do stroje, jako to
udělali autoři čtyřverší!**

O co stojíme?

Jak to bylo s vosím hnízdem?

Kdo představí svého nováčka?

Kdy se vrátí Škuba?

Miloslav Disman

27. 4. 1904 Bělá pod Bezdězem - 29. 4. 1981 Praha

V letech 1931-35 pracoval jako externí spolupracovník rozhlasu, **15. 9. 1935 nastoupil v něm nastoupil do zaměstnání jako referent Školského rozhlasu (od tohoto data měříme trvání souboru)**. Byl rozhlasovým režisérem a reportérem. Za německé okupace byl napojen na Národní revoluční výbor československé inteligence, byl také členem ilegálního rozhlasového národního výboru, jedním z aktivních účastníků a hlasatelů květnového povstaleckého vysílání v roce 1945. Posluchači znali jeho hlas z mnoha přímých přenosů v době, kdy ještě neexistovala televize: v roce 1937 byl reportérem pohřbu T. G. Masaryka, o rok později komentoval Všesokolský slet, v roce 1939 přenesení rakve s pozůstatky K. H. Máchy na vyšehradský Slavín, v roce 1948 Všesokolský slet,

v letech 1955, 1960 a 1965 spartakiádní cvičení. Jeho reportážní umění se vyznačovalo bohatou básnivostí a emocí. Dětský soubor, který založil už jako učitel pokusné reformní školy v Praze Nuslích, využíval bohatě v rozhlasovém vysílání, v září 1951 byl přijat statut DRDS jakožto stálého tělesa Československého rozhlasu. Miloslav Disman vychoval řadu rozhlasových pracovníků, herců, spisovatelů. Do důchodu odešel v roce 1971, ještě dva roky pak ale vedl soubor.

V knihovnách můžete najít a přečíst si některé z publikací, které Miloslav Disman napsal, anebo se podílel na jejich vydání: Československý rozhlas v boji (1946), Pracovníci Československého rozhlasu ve službách květnové revoluce (1967, 68 - Kapitoly z dějin Československého rozhlasu, vydalo Studijní oddělení ČsRo), Paprsek (1950), Sborové recitace (1952), kniha vzpomínek Hovoří Praha (1975).
